

Publicerad 2014-03-02 20:28 av demonsson

Skriven av min mormor Mathilda för länge sedan.

LYCKAN

På vår väg från vaggan och till griften
möta många oförtänkta skiften,
mången sol som skön och klar gick opp
töcken höljdes under dagens lopp.
Mången lycka, som man trodde funnen,
knappt man fattat innan den var svunnen
och den frid som vänligt mot oss log,
plötsligt livets växling eller döden tog.

Finns då ingen fröjd, som ej bedrager,
ingen lycka, som ej döden tager, intet
hållfast uppå denna jord?
Jo det finns, svarar oss Guds dyra ord.
Dock ej i ting, som denna jorden skänker,
dessa blott som lika många tänker fångsla oss
vid det som skall förgås
och som ofta mistes, just som bäst det mås.

Nej, den lycka som för evigt bliver,
är blott den som Herren Jesus giver
åt var människa som på honom tror.
Den som funnit Jesus en beror,
mer av tidens växlingsrika öden,
ty såväl för livet som för döden,
hon en sällhet funnit, som består
och fullkomnar just då allt annat förgår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren demonsson med Poeter.se id #36485 innehar upphovsrätten